

قوانین بخش پذیری:

بخش پذیری بر ۱

هر عدد صحیحی بر یک بخش پذیر است. (تمام اعداد بر ۱ بخش پذیر است)

بخش پذیری بر ۲

برای اینکه یک عدد صحیح بر دو بخش پذیر باشد، باید رقم آخر آن یکی از اعداد ۰، ۲، ۴، ۶ یا ۸ باشد. مثلا عدد ۱۲۸ به دو بخش پذیر است، اما ۱۲۹ به دو بخش پذیر نیست.

بخش پذیری بر ۳

برای اینکه یک عدد صحیح بر سه بخش پذیر باشد، مجموع رقم‌های آن باید مضربی از سه باشد. برای مثال عدد ۳۸۱ را در نظر بگیرید. مجموع رقم‌های این عدد به صورت زیر است:

$$381 \rightarrow (3+8+1=12, 12 \div 3=4)$$

بنابراین عدد ۳۸۱ به ۳ بخش پذیر است .

بخش پذیری بر ۴

برای اینکه یک عدد صحیح بر چهار بخش پذیر باشد، لازم است دو رقم آخر آن بر چهار قابل تقسیم باشد. برای مثال اعداد ۱۳۱۲ و ۷۰۱۹ را در نظر بگیرید.

$$1312 \rightarrow 12 \div 4 = 3$$

پس عدد ۱۳۱۲ بر ۴ بخش پذیر است.

بخش پذیری بر ۵

برای اینکه یک عدد بر ۵ بخش پذیر باشد، رقم آخر عدد باید صفر یا پنج باشد. برای مثال عدد ۱۷۵ بر ۵ بخش پذیر است، اما ۸۰۹ بر ۵ بخش پذیر نیست.

بخش پذیری بر ۶

برای اینکه یک عدد بر ۶ بخش پذیر باشد، باید هر دو شرط بخش پذیری بر ۲ و بخش پذیری بر ۳ را داشته باشد. برای مثال عدد ۱۱۴ را در نظر بگیرید. این عدد زوج است و بر ۳ نیز بخش پذیر است، زیرا:

$$۱ + ۱ + ۴ = ۶ \quad ۶ \div ۳ = ۲ \quad \checkmark$$

$$۱۱۴ \text{ زوج} \quad \checkmark$$

بخش پذیری بر ۹

اگر جمع رقم‌های یک عدد بر ۹ قابل تقسیم باشد، این عدد بر ۹ بخش پذیر است.

بخش پذیری بر ۱۰

برای بخش پذیری بر ۱۰، کافی است رقم آخر عدد، صفر باشد. مثلاً ۲۲۰ بر عدد ۱۰ بخش پذیر است، اما ۲۲۱ بر ۱۰ بخش پذیر نیست.